

КОЗИК Михайло Якимович (20. 09(02. 10). 1879, м. Семенівка, нині Черніг. обл. — 02. 01. 1947, Львів) — живописець, графік, монументаліст і педагог. Член Київ. товариства художників (1915), товариства діячів укр. пластич. мистецтва (1918), Асоц. художників Червоної України (1926–29), Укр. мист. об'єднання (1929–31), СХУ (1938), Спілки укр. образотвор. мистців (Львів, 1943). Навч. у Київ. рисув. школі М. Мурашка (від 1898), закін. Київ. художнє училище (1909; викл. [Г. Дядченко](#), [М. Пимоненко](#)), навч. у Моск. училищі живопису, скульптури та архітектури (1909–13; викл. [К. Коровін](#)), Вищому худож. училищі при С.-Петербур. АМ (1913–14; викл. М. Дубовської, Д. Кіплік). Викладав у Київ. худож. училищі (1915–25) та інституті (1925–32; від 1925 — проф.), Харків. худож. інституті (1932–41). Оформив Літ.-мемор. музей-садибу І. Франка в с. Нагуєвичі (нині Дрогоб. р-ну Львів. обл.). Від 1946 — у Львові. Учасник мистецьких виставок у Києві (від 1911), С.-Петербурзі (1913), Москві (від 1914), Харкові (від 1927), Полтаві й Чернігові (1928), Львові (від 1932). Осн. жанри — портрет, пейзаж, побут. й істор. картини. Створив низку живопис. творів на гуцул., бойків. та львів. тематики (1940-і рр.). Продовжував традиції укр. мистецтва поч. 20 ст. Із вираз. демократ. спрямуванням відтворював побут українського народу, з особливим замилюванням — Гуцульщину. Окремі роботи зберігаються в НХМ, Нац. музеї у Львові, Одес., Сум., Харків. ХМ. Серед учнів — [О. Вандаловський](#), [Є. Волобуєв](#), [М. Дерегус](#), [Ф. Нірод](#), [М.](#)

[Сліпченко](#), [Г. Томенко](#), [М. Уманський](#), [В. Яценко](#).

Основні твори

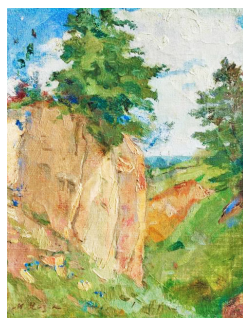
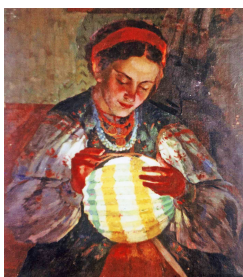
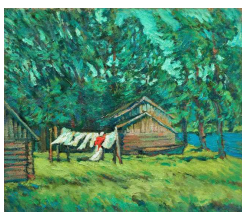
живопис — «Дружина» (1916; 1940), «Далечинь Дніпра», «Хутір», «На Чорному морі» (усі — 1917), «На терасі» (1919), «Над Дніпром. Весна» (1920-і рр.), «Мати», «Сама собі господиня» (обидва — 1927), «Дочка», «Засоби закріпачення людини» (обидва — 1929), «Дніпрогес» (кін. 1920-х рр.), «Автопортрет» (1930), «Сестри» (1935), «Дівчина з бузком», «Весна в зоопарку» (обидва — 1936), «Хати на Полтавщині», «Малий Тарас слухає розповідь діда» (обидва — 1939), «Натюрморт» (1940), «Дівчина з ліхтарем» (1942); графіка — «Т. Шевченко» (1920), «Т. Шевченко — хлопчик» (1924); іл. до укр. дит. книжок і підручників (1918–19), іл. на мотиви творів Т. Шевченка (1920–30-і рр.), до творів Марка Вовчка (1937), повісті «Стара фортеця» В. Беляєва (1946).

Рекомендована література

1. Козік М. Я.: Каталог виставки, присвяч. 10-річчю з дня смерті художника. Л., 1958;
2. Волошин Л. Пісня про природу краси // Жовтень. 1980. № 10;
3. Михайло Якимович Козик (1879–1947). Живопис. Л., 1981.

[Л. В. Волошин](#), [В. М. Ханко](#)

Фотоілюстрації



**Бібліографічний опис:**

Козик Михайло Якимович / Л. В. Волошин, В. М. Ханко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-8165>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).